

**ECCLESIASTICAE || DISCIPLINÆ || LIBRI SEX:|| DE
CANONICA ET MO-||nastica Disciplina collapsa
restau-||randa, pristinoqué nitori || restituenda.||**

Schulting, Cornelius

Coloniae Agrippinae, 1599

VD16 ZV 14233

9. De libro Rupellæ impresso, Anno M. D. LXXIV. hac Epigrapha.
Ecclesiasticæ Disciplinæ & Anglicanæ Ecclesiæ ab illa aberrationis plena è
verbo dei explicatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63372](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63372)

CAPUT IX.

De Libro Rupella impresso Epigrapha Ecclesiastice
Disciplina & anglane Ecclesia ab illa ader-
sione plena è verbo Dei & dilucida
expliatio.

Tame si examen & inquisitionem reliquorū librorum Caluinisticorum supra cap. 8. li. 4. nominatorum & synhodorum similiter M. S. tam Belgicarum quam Gallicarum peculiari operi reseruem, non possum tamen omittere, quia huius libri peculiarem ac singularem faciam mentionem eō quod ex professo contra Disciplinam Caluinopapistarum in Anglia à Puritano & rigido Caluinista nomine suo ob inuidiam fugienda dissimulato scriptus sit. Cūm autem Caluinopistæ in Anglia, ut in cultu & cœuinis Officijs. sic etiam in Disciplina, cūm Catholica Ecclesia si nō per omnia, saltem aliqua ex parte conueniant, per indirectum & obliquum liber iste quoq; Disciplinam Catholica Ecclesiaz oppugnare & refellere videtur. Porrò quemadmodum præcipue in Ecclesiæ gubernatione, politia & Disciplina reprehendat breuiter & paucis saltem annotabo ut quid quantumque inter Caluinisticam & Orthodoxam disciplinam intersit possit agnosci. Confutationem vero in suum iustum locum & tempus differam. Principio reprehendetur Disciplina Catholica Ecclesiaz, quod non sit à Deo sed ab hominibus, quodque non ex sacris scripturis, sed ex iure Ca-

nonico

anonico dñriuetur folio 120. Secundò violatur à nobis, vt aiút, lex de necessitate vocationis in disciplina, quod papisticos sacerdotes patiamur obire minsteria: tertio violatur, quia mulieres apud nos baptizant & ministrat baptismum: quartò quia Archidiaconos permittimus censuræ & Disciplinæ præesse: quinto quia & cancellarios ad id munus administrandum admittimus: sexto similiter & officiales. At quinque hæc genera personarum ut & alia nullam ad has res vocationem habent ut patet ex folio 20.b. 21. 22. &c seqq septimo quod omnes ferè vocationes sint absolutæ ad ministerium, id est, ut in canonibus vocantur infinitæ & liberæ, nec vlli certæ Ecclesiæ assignatae. Vnde ambitio & auaritia, ac simul etiam egestas & inopia, qua vagabundum quoddam, & dominos & seruitia quarens ministerium ac propterea etiam vile in omnium oculis atque contemptibile inducitur folio 30. 31. Octauò negligitur in nostra disciplina sive gubernatiōe Ecclesiæ quod in miseri Ecclesiārum non personaliter resideant, dum immunitates & priuilegia conceduntur, quæ perpetuam non residentiam (ut hodie appellamus) approbet, dum etiam ea similibus priti'e-gijs conceduntur, ex quibus hæc non residentia necessariò consequitur huius generis. nonò sunt Dispensationes illa multiplicandi beneficia fol. 32. decimo quod electio nostra non sit senatus Ecclesiastici iudicium ab Ecclesia approbatum, cuius interest, sed quod electio nostra sit ab uno tam Episcopo & non à pluribus. fol. 34.b. undecimo quod ad gentes attinet, apud nos non sine alio-

alio-

aliorum iniuria & tyrannide quadam ab uno usurpari, quod sit planè penes plures fol. 34. 35. 36. &c. duodecimò, quod nullam penè examinationem habeamus, saltem nō qualem Disciplina describit, vnde multi eliguntur in singulis munibus, qui nullo modo sunt idonei, siue religionem consideremus, quam quidam non omnino profitentur, sed aperte se fatentur esse Papistas, plures, qui profitentur, ignorant, siue vitam considerimus, quæ in multis est turpissima fol. 48. Decimo tertio quod nostra manuum impositio quæ iubet accipere spiritum sanctum, non est ea, qua Apostoli in Ecclesiasticorum numerum ordinatione usi sunt folio 51.b. decimoquarto, cum ordinacionis ius ad senatum Ecclesiasticum pertineat, hoc ius apud nos solus Episcopus inique usurpat. fol. 53. decimoquinto, quod Episcopi nostri non tantum in diuinis rebus versentur, sed & humanas tractant, & omne ferè genus politicæ procurationis, præter Episcoporum officium administrare, folio 58.b. decimosextò, cum functionis Episcopalis partes sint duæ. docere & precari, contra apud nos hoc officium distrahitur, & quibusdam pre candi munus conceditur, quibus tamen docere prohibetur nisi pleniore potestate concessa. fol. 66. decimoseptimò, quod preces nullæ specialiter fiant pro dirigēdis à Deo electionibus & pro Episcoporum examinatione, fol. 66. decimoctauo, quod examination in illis duobus, quæ requirit Apostolus negligatur, ut scilicet, si docendus aptus & non neophytus: nam plerique omnes Episcopi inepti sunt ad docendum & rationes adfertuntur

funtur de homilijs Ecclesiasticis, cur ea fieri posse putent quæ refutantur folio 76.77. neophyti etiam admittuntur folio 78. decimononò, cùm ius commodorum & fructuum ratio adeò mediocris & temperata esse debeat, vt ad honestam viuendi rationem atque adeò ad cultum & abundantiam satis sit, non ad luxum vt nec paupertate premantur nec affluentia luxurientur folio 84.85. Valde hec lex in vtraque parte in nostra Disciplina negligitur. Omnia enim fructus miserè Annabibus & alijs vestigalibus singulis annis, cum regnatum Episcopis persoluendis spoliantur, tum verò quorundam impropriationibus ad nihilum ferè redacti sunt, vt multi opiliones & baiuli cōmodius & honestius de laboribus suis viuant, quam Episcopi de suis Ecclesijs folio 86. b. 87. In altera parte tanta certorum redditum copia est, quæ principes magis, quam Episcopos deceat, & cum illius vocationis sobrietate, modestia, temperantia manifestè pugnat fol. 91.92.93. vigesimò, Nostra disciplina certum præterea habitum cum in sacris, tum in communi vita præter Dei verbum requirit, folio 99. 100. 101. vigesimoprimò, Eorum, quæ in rebus diuinis & verbi ministerio versantur, nos plura genera habemus extra ordinem, in statu, qui ordinarius esse deberet. Concionatores, qui vbiuis concionentur, nulli certæ Ecclesiæ addiciti, tanquam Apostolorum & Euangelistarum umbrā quandam retinemus, quorum tamen exēplo illos nō posse nisi docetur f. 106.106. 22. Doctores sunt Episcopi, qui simpliciter versantur in doctrina exponēda: tales in Ecclesijs nostris docto-

vno
35. 36.
natio-
na de-
uneris
onem
prof-
lures,
fidere-
cimo-
iubet
Apo-
titione
natio-
r, hoc
fol.
tan-
anas
atio-
anc,
copa
apud
pre-
cere
.fol.
iali-
pro
cta.
miris
s ap-
Epi-
dfe-
ntur

doctores nulli ferè ordinantur. vigesimotertio
Academiarum & finis & usus est, ut cum honestis
artibus, tum in primis Theologis conseruandis
atque illustrandæ & ministerio per totum regnum
inseruiat. At apud nos, qui in Academijs sic vocan-
tur, nihil agunt, quod huius sit officij. vigesimo-
quarto iusta de Academijs querela, quod à suo de-
bito & recto fine ad otium, contentiones & rixas
ac logodædalias defecerint fosio n.o.b. &c. vige-
simoquinto paucissimi veri pastores inueniuntur
qui scripturas ad varios Ecclesiæ usus accommo-
dent, sed in locum scripturarum homiliae & Li-
turgiae de scripto recitatæ apud nos sunt inducæ.
vigesimosexto, quum docere & sacramenta admi-
nistralre eiusdem sint Pastoris, à nostro ministerio
illa duo distrahitur ac diuiduntur fol. 116. vige-
simoseptimo cum diaconia sit munus Ecclesiastici
cum, quod omnem Ecclesiæ procurationem com-
prehendit præter eam que in sermone versatur,
totum hoc genus in nostra disciplina decet, nec
ullum Ecclesiasticum munus habemus præter
diaconiam. vigesimo octavo, Diaconorum pri-
mo genere caremus, nempe distributoribus, qui
pauperum Ecclesiæ curam gerunt & ærarium Ec-
clesiasticum administrant: fol. 119. vigesimono uno
etiam secundò genere Diaconorum caremus, ne-
mpe senioribus Diaconis, qui singulorum moribus
obseruandis, & offensis cauendis præsumunt, fol. 120.
b. &c trigesimo, censuræ nostræ & animaduersio-
nes in Præsbyterio seu senatu Ecclesiastico vel
Consistorio leuissimis & pecuniarijs sæpe de cau-
sis exercentur: ad grauissimas autem offensas cor-
rigen-

rigendas non adhibentur, nec tantum Ecclesiastice sed ciuiles & forēses sunt, & cum facultatibus, tum carcere multantur. fol. 134. huius verus usus restituendus folio 135. b. trigesimoprīmō, nostra disciplina caret suspensione à sacramentis & excommunicatione. nam neque Papistas neque inquinatae vitæ homines à Sacramentis arcet folio 129. &c. trigesimosecundo, quod legitimus senatus Ecclesiasticus sit sublatuſ nempè coetus præbyterorum, qui ex tribus ordinibus Pastorum, Doctorum, Seniorum compositus communī auctoritate Ecclesiam gubernabat, ea potestas censoris & animaduersionibus continetur; quæ spirituales sunt & peccatis tantum atque offendis imponuntur, aut verbis aut correptione cum poena aliqua coniuncta. Hic vniuersus coetus præbyterorum ab uno Episcopo deuoratus est, vt omnia solus administret. Hi sunt triginta duo næui & errata in Disciplina & gubernatione nostræ Ecclesiæ, vt hic auctor sibi persuadet, sed iustum Apologiam horum suo debito tempori & loco relinquentes & alij operi, breuiter iam duntaxat, & paucis verbis respondeamus, ex enumeratis punctis, ijs, quæ nos pro erratis agnoscimus,

per Tridentinum Concilium saluberrimam medicinam fuisse adhibitam.

Ddd

CAPVI